

[Axel Kristensen.]

til beslutning skal nu behandles i et udvalg, og vi må så se, om der kan blive mulighed for os til at give støtte til noget af det.

Weikop: Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte den højtærede handelsminister, at der ikke kunne rejses nogen velbegrundet tvivl om, at loven var administreret i overensstemmelse med ånd og bogstav. Selv om nu finansministeren vil tillade kropsvitation, vil jeg — også fordi jeg bedre kan lide at klæde folk på — undlade at benytte lejligheden til at klæde handelsministeren af, men der vil være god grund til at se lidt nøjere på, om loven har været administreret i overensstemmelse med de bemærkninger, udvalget fremsatte i betænkningen ved lovens sidste forlængelse, og foretage en vurdering af den højtærede handelsministers forelæggelsestale.

I betænkningen ved lovens forlængelse i maj blev der af den højtærede handelsminister givet et klart tilsagn om at undersøge, om det måtte være muligt straks eller i løbet af kortere eller længere tid at overføre visse varer til friliste for indførsel og søge gennemført lempelser i form af ændret praksis for bevillingsudstedelse. Hvad er der sket i så henseende? Den højtærede handelsminister oplyser og har også gjort det i dag, at der forhandles med hovedorganisationerne om en friliste, og at der er udarbejdet et forslag — altså intet positivt. Forslaget til en friliste, som den højtærede handelsminister tænkte sig den, kendes. På listen var opført saucer, sugerør af halm, pickles, krydderier, salep, myreæg, sand, fiskekroge, skrædderkridt og meget andet. Se, sugerør af halm kan naturligvis være meget godt, men det er dog muligt at drikke uden benyttelse af sugerør. Forslaget til friliste viser, at den højtærede handelsminister ikke er gået ind for dette spørgsmål med nogen større energi, men den højtærede handelsminister har blot genoplivet frilisten fra 1939 uden at tage det mindste hensyn til den forbrugsforskydning, der er sket siden dengang. Jeg er ganske sikker på, at en gallupundersøgelse, således som det er blevet moderne også for regeringen at anvende, ville vise, at det er ganske andre småvarer, der er behov for. Frilisten bør, som vi har udtrykt det i vort forslag til beslutning, omfatte småvarer, der er nyttige i det daglige forbrug, og som er nødvendige for en gnidningsløs drift inden for håndværk og industri.

Når den højtærede handelsminister til dato ikke har gennemført den ønskede friliste, så skulle man jo umiddelbart tro,

at handelsministeren i stedet for havde foranlediget gennemført lempelser ved importbevillingernes udstedelse, en såkaldt friere bevillingsudstedelse. Dette er ikke sket. I hvert fald er vareforsyningsudvalget ikke blevet bekendt med ændringer på dette område, og jeg må derfor gå ud fra, at der ikke er gennemført en friere bevillingsudstedelse. Friliste og friere bevillingsudstedelse var et meget vigtigt led i forhandlingerne sidst, hvilket også fremgår af, at den højtærede handelsministers tilsagn blev fremhævet så stærkt i betænkningen og ved behandlingen.

Jeg tror, man har lov til at sige, at det strider mod ånd og bogstav, at den højtærede handelsminister ikke har gennemført lettelser for importen, hvor dette har været muligt. Vel kan den højtærede handelsminister indvende, at der kun er hengået 6 måneder, men på et halvt år kan der godt udrettes noget, når blot viljen er til stede.

Det konservative forslag til beslutning viste tydeligt, da det kom frem, at vi mente, at det gik for langsomt, og vi pegede i beslutningen på, at råvarer til brug for eksportindustrien og fremstilling af nødvendige forbrugsvarer i så stort omfang som muligt burde overføres til friliste eller gøres til genstand for friere bevillingsudstedelse. At friere bevillingsudstedelse, forsåvidt betalingen sker i dollars, kan være betænkelig, er klart, men dette vil næppe være tilfældet på de lande, hvorfra friere import er mulig. Friere indkøb af visse råvarer vil betyde, at der sikres produktionen en kontinuerlig og hensigtsmæssig drift, således at man ikke bliver udsat for de afbræk eller forskydninger i produktionen, som handelsministerens dispositioner kan afstedkomme til skade for produktionen og dens tilrettelæggelse. Det må være indlysende, at den enkelte virksomhed langt bedre kan foretage dispositioner med hensyn til indkøb af råvarer end varedirektoratet. Større frihed på dette område vil betyde, at råvarerne vil indgå løbende i forhold til virksomhedens produktionsevne og afsætningsmulighed og ikke stødvis med de mange papiromsvøb, som tilfældet er nu.

Den højtærede minister vil heroverfor kunne indvende, at det vil medføre en for stor import af råvarer. Men er det nu så sikkert? Mon ikke forholdet er det, at de fleste virksomheder netop nu, da råvarepriserne er steget stærkt eller i det hele taget ligger på et ret højt niveau, ville være meget forsigtige med at foretage indkøb til en produktion på længere sigt? Risikoen ville efter min mening være alt for stor.

En friere import af råvarer til fremstilling